

for de grønlandske Forhold, idet man sagde til ham: Undersøg nu disse Forhold, skaf os Oplysning om disse Forhold, stil Forslag om den bedst mulige Ordning af disse Forhold. Denne Mand skulde ikke, mener jeg, være i Besiddelse netop af særlige Fagkundskaaber, snarere skulde det være en Mand med politisk Kundskab og — deri tror jeg ogsaa at være enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing — en Mand, som var Medlem af denne Rigsdag, og som, naar han havde afsluttet sin Virksomhed paa Grønland, kunde træde frem paa Rigsdagen med sine Forslag og personlig overfor Rigsdagen hævde, forsvare og muligvis gennemføre sin Opfattelse. Jeg tror, at en saadan energisk Indgriben overfor Forholdene i Grønland er det, som bedst kan hjælpe i dette Øjeblik.

Jeg indrømmer, at det er overmaade vanskeligt at løse Opgaven ad denne Vej. Det er muligt, at den højttærede Indenrigsminister slet ikke vil forsøge denne Vej, og det er muligt, at hvis Indenrigsministeren vil forsøge, Forsøget vil glippe, for det første, fordi Ministeren ikke kan finde en Mand, som vil paatage sig denne Opgave og dermed delvis sætte sig ud af Spillet herhjemme for en Tid, og at, selv om en Mand kunde findes, det da ikke vilde være muligt at gennemføre Forslag, som sigtede dertil, i Rigsdagen. Derom kan jeg ikke vide noget, men jeg tror, at hvis man vil forsøge denne Vej, var der en Mulighed for at afværge Ulykker for den grønlandske Befolkning, som ellers synes at true den i høj Grad, hvis de Efterretninger, man ad forskellig Vej faar oppe fra Grønland, ere rigtige. Man maatte i saa Fald — men jeg mener ogsaa kun, ifald denne udkastede Tanke realiseres — naturligvis sætte den videre Udførelse af de vedtagne Love i Bero, indtil Forsøget var gennemført eller var glippet. Det er, hvad jeg har at anføre om de grønlandske Forhold i dette Øjeblik, og det er min Tro, at hvis man ikke nu griber energisk ind, vil Udviklingen paa Grønland desværre let antage en Skikkelse, som ikke paa nogen Maade vil kunne siges at være ærefuld for den danske Nation.

Jeg havde ogsaa tænkt at gøre nogle Bemærkninger om de grønlandske Lønningsforhold, men da Ordføreren har oplyst, at man kan vente Forslag fra Ministeren i denne Rigsdagssamling angaaende Lønnings- og Pensionsforholdene paa Grønland, vil der blive Tid og Lejlighed til at udtale sig om disse Forhold, naar Forslaget orelligger.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Naar mine ærede Medforslagsstillere og jeg have tilladt os at stille et Ændringsforslag til § 19 A om, at Redningshjemmet Astrup i Lighed med andre Redningshjem kan faa et Tilskud paa Finansloven, er det i Erkendelse af, at dette Redningshjem, der har samme Opgave som andre Redningshjem, har røgtet denne sin Opgave paa tilfredsstillende Maade. Der har i de Aar, Redningshjemmet har bestaaet, været optaget mange Mennesker paa dette Hjem i fuldstændig ødelagt og degenereret Tilstand, og efter et Ophold paa dette Hjem ere de udgaaede derfra helbredede og styrkede. Det skyldes selvfølgelig fremfor alt den udmærkede Behandling, de faa, Bestyrer Busk og Hustru have et fortrinligt Greb paa at helbrede de ved overdreven Nydelse af Spiritus ødelagte Mennesker. Afholdsfolkene her i Landet have ofret mange Penge paa at faa oprettet og vedligeholdt Astrup Redningshjem, og da Hjemmet fremdeles har økonomiske Vanskeligheder, dels fordi mange af Patienterne ere ubemidlede og altsaa ikke kunne yde tilstrækkelig Betaling, dels fordi der maatte kostes meget paa Bygningerne, inden de kunde bruges, og da Afholdsfolkene saaledes uegennyttigt have bragt et meget stort Offer for at komme deres Medmennesker til Hjælp, kunde Hjemmet, synes vi, nok fortjene et Tilskud. Jeg maa minde om, at det ikke er Afholdsfolkernes Forbund, der er Tale om at komme til Hjælp, det drejer sig derimod om en stor Samfundsopgave, som har Krav paa alle danske Borgeres Sympati.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Redningshjemmet Astrup i 1909 paa Grund af økonomiske Vanskeligheder har set sig nødsaget til at nægte 9 Patienter Friplads, saa at de ikke kunde blive indlagte. Et saadant økonomisk Tryk er selvfølgelig til Hinder for Redningsarbejdet. Selv om man ikke er organiseret Afholdsmand, hvad jeg ikke er, maa man i Almindelighed sige, at den Gerning, der udføres paa Astrup, er af saa stor Betydning for Samfundet, at det Tilskud, der foreslaas her, er for lidet at regne i Sammenligning med den Nytte, Samfundet har af dette Arbejde. Der kan neppe være nogen Tvivl om, at det er langt billigere for Staten at støtte de ad privat Vej oprettede og styrede Redningshjem for Alkoholister, end selv at oprette og styre saadanne Hjem. Blive de Mennesker, her er Tale om, ikke helbredede, ville de paa en eller anden Maade senere